

- 6) Може ли цитираната разпоредба от Директивата да се тълкува в смисъл, че ако съгласно законодателството на държавата членка регистрираното съжителство не е равносилно на брак във всичките му измерения, това съжителство изобщо не е основание да се признае статут на член на семейството, дори предвид текста на член 37 от Директивата?
- 7) Може ли цитираната разпоредба от Директивата да се тълкува в смисъл, че третирането на регистрираното съжителство като равносилно на брак трябва да обхваща всички правни положения и последици? Ако това не е нужно, в кои измерения двата статута трябва при всички положения да са еднакви?
- 8) За целите на прилагането на цитираната разпоредба от Директивата има ли, съответно би ли могло да има значение това дали в законодателството на държавата членка се прави разлика между понятията „вписване“ („bejegyzés“) и „регистриране“ („regisztráció“) или същите са взаимозаменяеми?
- 9) Може ли член 37 от Директивата да се тълкува в смисъл, че правна уредба на държава членка, която не изисква фактическото съпружеско съжителство да е равносилно на брак, трябва да се счита за по-благоприятна по смисъла на този член?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

**Преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Sala Tercera Contencioso-Administrativo
(Испания), постъпило на 14 октомври 2014 г. — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores
Audiovisuales (EGEDA) и др./Administración del Estado и др.**

(Дело С-470/14)

(2015/С 007/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo, Sala Tercera Contencioso-Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA) и Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Ответници: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes y Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO) и Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE)

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29⁽¹⁾ схема за справедливо обезщетяване при копиране за лично ползване, при която въпросното обезщетение се изчислява въз основа на оценка на действително причинената вреда, но е за сметка на общия държавен бюджет, поради което не е възможно да се гарантира, че разходите за това обезщетение се понасят от лицата, ползващи копията за лични цели?

- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, съвместимо ли е с член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 това, че общата сума, предназначена от общия държавен бюджет за справедливото обезщетяване при копиране за лично ползване, макар да се изчислява въз основа на действително причинената вреда, трябва да се вмества в установените за съответната календарна година бюджетни лимити?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230)

Преюдициално запитване от Συμβούλιο τής Επικράτειας (Гърция), постъпило на 20 октомври 2014 г. — Dimos Kropias Attikis/Министерство на околната среда, енергетиката и климатичните промени

(Дело С-473/14)

(2015/С 007/19)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Συμβούλιο τής Επικράτειας

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dimos Kropias Attikis

Отговорник: Министерство на околната среда, енергетиката и климатичните промени

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се приеме, че устройствен план на градска агломерация, който предвижда основно общи цели, ръководни насоки и програми за териториалното и градоустройствено планиране на територия, по-обширна от агломерацията, и който включва сред конкретните си цели опазването на намиращите се около този район планински масиви, както и ограничаването на неконтролното застрояване, е план, който разрешава на компетентния административен орган да не приложи процедурата на стратегическа екологична оценка, предвидена в член 3 от Директива 2001/42/ЕО ⁽¹⁾ (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135) в тълкуването, дадено на тази разпоредба с Решение на Съда на Европейския съюз С 567/10 от 22 март 2012 г., Inter Environnement Bruxelles и др., по отношение на план, приет впоследствие въз основа на законоустановено разрешение с декрет, който допълва посочения общ устройствен план и с който се определят защитени зони по отношение на един от посочените по-горе планински масиви, както и разрешените видове ползване и дейности на неговата територия с цел конкретизиране и привеждане в изпълнение на задачите за опазване на планинските масиви и за възпрепятстване на разрастването на градовете.
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос запитващата юрисдикция иска да установи дали в случай, че към момента на приемането на уточняващия план в рамките на йерархия от градоустройствени актове предвидената в Директива 2001/42/ЕО, посочена в първия въпрос, стратегическа екологична оценка, не е извършена, е необходимо или не тази оценка да бъде извършена при приемането, което попада в приложното поле във времето на директивата, на уточняващ акт на посочения план.
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос се иска да се установи дали декрет — който съдържа разпоредби, отнасящи се до мерки за опазване, разрешени дейности и начини на ползване на територия, включена в националния компонент на мрежата НАТУРА като ЗЗО (зона от значение за Общността), СЗЗ (специална защитена зона) и СКЗ (специална консервационна зона), и макар и с такива разпоредби да се въвежда режим на абсолютна защита на природата, който допуска само изграждане на противопожарни съоръжения, управление на горите и екскурзионни пътеки, от подготвителните актове на подобни разпоредби не произтича обаче, че са взети под внимание целите за опазване на съответните зони, и по-конкретно специфичните екологични характеристики, въз основа на които те са избрани да бъдат част от мрежата НАТУРА; в случай, че въз основа на едни и същи разпоредби в разглежданата зона продължават да съществуват дейности, които вече не са позволени единствено поради обстоятелството, че са били съвместими с предходния режим на опазване на околната среда — може ли или не може да бъде разглеждан като план за управление по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕО ⁽²⁾ (ОВ L 206), преди приемането на който не е съществувало задължение за извършване на стратегическа екологична оценка съгласно разпоредбата на посочения член във връзка с член 3, параграф 2, буква б) от посочената по-горе Директива 2001/42/ЕО?